

8 Φεβρουαρίου 1991

[Α ΛΟΙΖΟΥ, ΠΡ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΠΙΚΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗ-
ΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΝΙΚΟΣ ΖΑΒΡΟΣ,

Εφεσείων-Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Εφεσίβλητης-Καθ' ης η αίτηση

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ 968)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Διακριτική ευχέρεια της Διοί-
κησης — Είναι ακόμα μεγαλύτερη όταν η απόφαση αφορά διορι-
σμούς στις υψηλές θέσεις της διοίκησης

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Έκδηλη υπεροχή —
Απαιτείται όπως αποδειχθεί έκδηλη υπεροχή από μέρους του αιτη-
τή έναντι των ενδιαφερομένων προσώπων

5

Με την έφεση αυτή ο εφεσείων προσέβαλε την απόφαση Δικασ-
τη του Ανωτάτου Δικαστηρίου με την οποία απορρίφθηκε προ-
σφυγή του εναντίον της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών
στην θέση Επάρχου αντί αυτού

10

Ο δικηγόρος του εφεσείοντα βασικά προέβαλε την ίδια επιχει-
ρηματολογία που προέβαλε και στο πρωτόδικο Δικαστήριο. Ότι
δηλαδή ο εφεσείων υπερείχε έκδηλα των ενδιαφερομένων προσω-
πων σε αξία, προσόντα και αρχαιότητα και κατ' επέκταση η Επι-
τροπή υπερέβη την διακριτική της ευχέρεια εφόσον δεν άσκησε το
καθήκον της να διορίσει τον καλύτερο υποψήφιο.

15

Η άποψη των εφεσιβλήτων ήταν ότι ως προς την αξία όλοι οι
υποψήφιοι είχαν κριθεί εξαιρετοι, ως προς την αρχαιότητα ο εφε-
σειων υπερείχε ελαφρά του ενός ενδιαφερομένου μέρους και αρκε-
τα από το άλλο ενδιαφερόμενο μέρος το οποίο όμως υπερετρουσε
σε ακαδημαϊκά προσόντα που είχαν άμεση σχέση με τα καθήκοντα
της θέσης

20

Ενα χρόνο και τέσσερεις μήνες πριν την επίδικη απόφαση η
Επιτροπή είχε επιλέξει τον εφεσείοντα ως τον καταλληλότερο για
τη θέση τον οποίο διορισμό δεν είχε αποδεκτεί ο ίδιος. Είναι

25

άποψη των εφεσιβλήτων ότι η Επιτροπή κατέληξε σε διαφορετική κρίση αυτή τη φορά γιατί έδωσε τη δέουσα βαρύτητα στις συνευτεύξεις των υποψηφίων στις οποίες ξεχώρισαν τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα.

5

Το Ανώτατο Δικαστήριο κάνοντας αναφορά σε πρόσφατη νομολογία αναφορικά με το θέμα της έκδηλης υπεροχής και την ευρύτερη διακριτική ευχέρεια του διορίζοντος οργάνου σε διορισμούς στις υψηλές θέσεις της διοίκησης, αποφάσισε ότι ο αιτητής δεν απέδειξε έκδηλη υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων προσώπων.

Η έφεση απορρίπτεται.

10

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

Φράγκος ν. Δημοκρατίας (1970) 3 Α.Α.Δ. 312·

Λάρκος κ.α. ν. Δημοκρατίας (Προσφυγές Αρ. 455/87και 683/87, απόφαση Ολομ. ημερ. 11.4.89)·

15

Ευαγγελή ν. Δημοκρατίας (Α.Ε. 790 ημερ. 27.2.90).

Έφεση.

Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστή του Ανώτατου Δικαστηρίου Κύπρου (Σαββίδη, Δ.) που δόθηκε στις 31 Ιουλίου, 1989 (Αριθμός Προσφυγής 733/85) με την οποία η προσφυγή του εφεσεύοντα εναντίον της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Επάρχου απορρίφθηκε.

Λ. Παπαφιλίππου με Ντ. Παπαδόπουλο, για τον αιτητή.

25

Ν. Χαραλάμπους, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας με Μ. Τσαγγαρίδη, Δικηγόρο της Δημοκρατίας, για την εφεσίβλητη.

Ν. Παπαευσταθίου, για το ενδιαφερόμενο μέρος Α. Μαντοβάνη.

30

Χρ. Τριανταφυλλίδης, για το ενδιαφερόμενο μέρος Α. Αγγελίδη.

Cur. adv. vult.

Α. ΛΟΙΖΟΥ, ΠΡ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα εκδώσει ο δικαστής κ. Χρ. Αρτεμίδης.

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Ο αιτητής δεν ικανοποιήθηκε από την πρωτόδικη απόφαση που εκδόθηκε στις 31.7.89, αποτέλεσμα της οποίας ήταν να απορριφθεί η προσφυγή του στην οποία πρόσβαλλε την απόφαση της Επιτροπής Δημοσίας Υπηρεσίας ημερομηνίας 5.7.85, με την οποία προήχθησαν από 15.7.85 στη θέση Επάρχου τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα Ανδρέας Αγγελίδης και Ανδρέας Μαντοβάνη. 5

Η επιχειρηματολογία του δικηγόρου του εφεσείοντα ενώπιόν μας στην προσπάθεια του να πεισθεί το Δικαστήριο να επέμβει και να ανατρέψει την επίδικη απόφαση της Επιτροπής ήταν ουσιαστικά η ίδια που προβλήθηκε και στο πρωτόδικο Δικαστήριο. Η εισήγηση είναι πως ο αιτητής υπερέχει έκδηλα των ενδιαφερομένων προσώπων στα τρία βασικά στοιχεία κρίσεως, δηλαδή στην αξία, προσόντα και αρχαιότητα και συνεπώς η Επιτροπή υπερέβη την διακριτική της ευχέρεια, εφόσο δεν άσκησε το καθήκον της να διορίσει τον καλύτερο υποψήφιο. 10 15

Η απόφαση του συνάδελφου, που επελήφθη πρωτόδικα της προσφυγής, είναι μακρά και εμπειριστατωμένη. Σε αυτή απαντούνται όλα τα επιχειρήματα που πρόβαλε ο δικηγόρος του αιτητή με μακροσκελή αιτιολογία που δεν επιδέχεται οποιοδήποτε ψόγο. 20

Τόσο ο αιτητής όσο και τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα χαρακτηρίζονται ως εξάιρετοι στις εμπιστευτικές τους εκθέσεις. Ο δικηγόρος του εφεσείοντα αναφέρθηκε στις επί μέρους βαθμολογίες τους στα διάφορα κεφάλαια των εμπιστευτικών εκθέσεων για να δείξει ότι σε αυτές υπερτερεί ο αιτητής. Έχει όμως λεχθεί επανηλειμμένα πως είναι η συνολική εικόνα, όπως παρουσιάζεται στις εμπιστευτικές εκθέσεις, που μετρά, και που στο τέλος αποτιμάται με το γνωστό χαρακτηρισμό "εξάιρετος, πολύ καλός, καλός" κ.λπ. Αναφορικά με την αρχαιότητα είναι γεγονός ότι ο αιτητής υπερέχει ελαφρά του Αγγελίδη, ως αρχαιότερος του, ενώ έχει μεγαλύτερη του Μαντοβάνη. Ο τελευταίος 25 30 35

όμως έχει αξιόλογα ακαδημαϊκά προσόντα που έχουν άμεση σχέση με τα καθήκοντα της επίδικης θέσης.

Με βάση αυτά τα δεδομένα η Επιτροπή έδωσε τη δέουσα βαρύτητα στις προσωπικές συνεντεύξεις των υποψηφίων στις οποίες ξεχώρισαν, κατά σειρά απόδοσης, τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα Αγγελίδης και Μαντοβάνη. Είναι γεγονός ότι ένα χρόνο και 4 μήνες πριν να ληφθεί η επίδικη απόφαση η Επιτροπή είχε επιλέξει τον αιτητή ως τον καταλληλότερο υποψήφιο για διορισμό στη θέση επάρχου τον οποίο όμως δεν αποδέχτηκε ο ίδιος. Σε αυτή την επιλογή υποψήφιοι ήταν επίσης και τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα στην παρούσα υπόθεση. Προβλήθηκε, ως εκ τούτου το ερώτημα από τον δικηγόρο του εφεσείοντα, πώς ήταν δυνατό μέσα σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα η Επιτροπή να καταλήξει σε διαφορετική κρίση. Η απάντηση του δικηγόρου της Δημοκρατίας, την οποία και υιοθετούμε, είναι ότι δόθηκε η δέουσα βαρύτητα στις συνεντεύξεις των υποψηφίων που έγιναν για την πλήρωση της επίδικης θέσης και στην οποία, όπως είπαμε πιο πριν, ξεχώρισαν τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα.

Πρέπει επίσης να αναφερθεί ότι η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στις προσφυγές 870/87 και 873/87, που αφορούσαν επίσης διορισμό στη θέση Επάρχου και όπου ένα από τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα ήταν ο Α. Μαντοβάνη, έκαμε αναδρομή στα γεγονότα, σχετικά με τους διορισμούς στη θέση αυτή, καθώς επίσης και αναφορά στη σταθερή νομολογία τόσο πάνω στο θέμα της έκδηλης υπεροχής όσο και για τα υπόλοιπα νομικά ζητήματα, επαναλαμβάνοντας την αρχή ότι το διορίζον όργανο έχει ευρύτερη διακριτική ευχέρεια όταν η απόφαση του αφορά διορισμούς στις υψηλές θέσεις της διοίκησης. - Φράγκος ν. Δημοκρατίας (1970) 3 Α.Α.Δ. 312 - Ξενής Λάγκος κ.α. ν. Δημοκρατίας (Προσφυγές 455/87 και 683/87, απόφαση Ολομέλειας της 11.4.89).

Στην πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση Παρασκευή Ζένιου Ευαγγελή ν. Δημοκρατίας (Α.Ε. 790, που εκδόθηκε στις 27.2.90).

παρατίθεται σχετικό απόσπασμα από το σύγγραμμα του Στασινόπουλου "Μαθήματα Διοικητικού Δικαίου" που αφορά στο στοιχείο της έκδηλης υπεροχής και που δεν διαφέρει βεβαίως από τη νομολογία μας, η οποία στο με-
ταξύ έχει επεκταθεί και πάρει αναλυτικότερη μορφή.

5

Βάσει των όσων αναφέρουμε πιο πάνω κρίνουμε ότι ο αιτητής δεν απέδειξε έκδηλη υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων προσώπων. Θα προσθέταμε όμως ότι και αυτός είναι εξαιρετος δημόσιος υπάλληλος, και όπως χαρακτηρι-
στικά είπε ο δικηγόρος της Δημοκρατίας, αν η Επιτροπή τον επέλεγε για τη θέση θα πρόβαλλε την ίδια επιχειρημα-
τολογία για την υποστήριξη του διορισμού του.

10

Ένα άλλο ζήτημα που αναφέρθηκε ενώπιον του πρωτόδικου δικαστή, και εθίγη και στην κρινόμενη έφεση, είναι πως το ενδιαφερόμενο πρόσωπο Α. Μαντοβάνη είχε
διοριστεί στη θέση Επάρχου από 1.3.84, ο διορισμός δε αυτός επικυρώθηκε από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δι-
καστηρίου στις προσφυγές 870/87 και 873/87. Η παρούσα έφεση προσβάλλει μεταγενέστερο διορισμό, με ισχύ
15.7.85. Τέθηκε επομένως ακροθιγώς το ερώτημα κατά πόσο η κρινόμενη προσφυγή ασκήθηκε επί ματαίω, εφόσο
πιθανή ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης θα άφηνε
άθικτο τον προγενέστερο διορισμό. Το ζήτημα όμως δεν συζητήθηκε σε έκταση γιατί δεν αποτέλεσε επίδικο θέμα
στην προσφυγή ή στην ενώπιόν μας ασκηθείσα έφεση. Επι-
πλέον το Δικαστήριο δεν είχε ενώπιόν του το αναγκαίο
πραγματικό υλικό για να εξετάσει το θέμα, παρότι το διοι-
κητικό δικαστήριο μπορεί να προχωρήσει και πιο πέρα
από την απλή εξέταση της διαδικασίας και των στοιχείων
κρίσεως του οργάνου για να ερευνήσει την όλη ουσιαστική
ορθότητα της πράξεως καθ' εαυτής. (Δαγτόγλου: Γενικό
Διοικητικό Δίκαιο τόμος Γ σελ.48.)

15

20

25

30

Κατά συνέπεια κρίνουμε ως απορριπτέα την έφεση. Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται.

Έφεση απορρίπτεται. 35